

DOPIS JANU OTTOVI

Slovutný pane!

Toto je žádaná podobizna. Posílá ji starý spisovatel, který před šestatřiceti léty, tenkrát universitní student, po prvé vstoupil do Vašeho nakladatelství. Bylo za onoho času na Václavském náměstí a trvalo teprve třetí rok. Nesl jsem Vám rukopis samostatné práce, vesnickou povídku, s tím toužebným přáním, aby se dostala do laciné knihovny, nedávno před tím Vámi založené. Vy, tenkrát mladý, elegantní pán, přijal Jste mne laskavě, a že si práci přečtete. Přečetl Jste a přijal a vydal ještě toho r. 1874. Od těch časů na Vás chodím s rukopisy a Vy je tisknete a vydáváte, tedy bezmála tak dlouho, jako trvá Váš závod, čtyřicet let. Vzpomínám na první dny Vašeho podnikání a těším se z jeho zdaru, z hojných úspěchů Vašeho požehnaného díla, jež tolik přispělo k rozkvětu našeho písemnictví. Na počátku sešity Laciné knihovny a teď velkolepé podniky jako „Čechy“, „Slovník naučný“ a jiné. S radostí můžete na své veliké dílo pohledět. Já pak už často nebudu k Vám chodit s rukopisy. Ale Vy abyste dál, léta letoucí vydával knihy novým, mladým autorům, toho Vám srdečně přeje

Váš Alois Jirásek.